

Kálmán Mária
Falanszter után

Kálmán Mária

Falanszter után

Dráma

1997

Szereplők:

Író

Kinga, a felesége

Mabus doktor

Színész

Zenész

Szobrász

Filozófus

Ápoló - később Pincér

I. Őr - később Engesztelhetetlen

II. Őr - később Felhasználható

Százados - később Névtelen

Ezredes - később SULLA

Judit

Jozsó

Férfi

Nő

Ocsik Lina

Orn Benedek

Inas - később Rikkancs

I., II., III., IV., V., VI. képviselő

Továbbá: katonák, tüntetők, vendégek

Helyszín: Budapest, 1997

I. rész

1. kép: *Kispolgári szoba egyetlen bejárattal. Magas mennyezet, puha szőnyegek, barátságos fotelek. A falakon nagyított fényképek a fotózás hőskorából. Urak és hölgyek állig gombolva nézik az Írót, aki tétlenül ül íróasztalánál. Hatvan év körüli erős, izmos férfi, épp nem csinál semmit. Óvatosan kinyílik az ajtó, belép a felesége. Kinga agresszív alkat, de ezt tapintatnak tünteti fel.*

Kinga:

Zavarlak, drágám?

Író:

Nem zavarsz, drágám.

(Kinga határozottan becsukja az ajtót, férjéhez lép, megsimogatja az állát.)

Kinga:

Mit csinál a híres író? Tanácskozik az ösökkal? *(Kontyos hölgyre mutat.)* Róza tánti tud valamit arról, mi a pesti nyomor? A szegénység lenézéssel tetőzve? *(Férfiképre mutat.)* Vagy Johann bácsi fogja kifizetni a villanyszámlát?

Író:

Megvan az ötletem!

Kinga:

Beszéljünk komolyan! Felnőtt módra. Ahogy az őseid. Róza tántinak nem volt ötlete, de volt csipkeverő műhelye, s négy fiúnak alapozta meg a vagyonát. Johann bácsinak sem volt ötlete, de volt péksége, és öt lányt házasított ki belőle!

Író:

Ők nem élték át a falansztert. Mi viszont falanszter után élünk. Ezt kell megírni, Kinga!

Kinga:

Nem akarom kedvedet szegni, de Madáchnál a falanszter után sok az eszkimó és kevés a foka.

Író:

Csakhogyt ott ez még utópia! Sőt! A falanszter is utópia. De mi átéltük! Tudjuk, hogy nem oldott meg semmit. És a jóléti társadalom sem. Az utóbbi évek legnagyobb művészi sikere A nagy zabálás volt. A jóléti társadalom hazugság. Bebizonyítom!

Kinga:

Mikorra?

Író:

Mit mikorra?

Kinga:

Mikorra írod meg a drámát?

Író:

A drámapályázatra.

Kinga:

De az Isten szerelmére, legalább azt fogd föl, hogy két nyugdíjból nem lehet megélni! Jó, megértelek. A színmű nem csipke, ami rendelésre készül, és nem kifli, ami megsül reggelre. El kell adnunk a lakást, nem tudjuk fenntartani!

Író:

Nem bízol bennem?

Kinga:

Abban nem bízom, hogy a pályázathoz elolvassák a műveket!

Író:

Jobban értelek, mint gondolod!

Csak akkor van véleményed,
Ha kimondod a véleményt.
Ha kimondod a véleményed,
Az csak félig lesz költemény.
Akkor érik be költeményed,
Ha megveszik a költeményt.
S ha megveszik a költeményed,
Láttatni kell mint véleményt.
Ha megírod minden reményed:
Csoda lesz a költemény,
Mert reményt ad a véleményed,
S minden csoda, mi remény.
Hiába vagy írástudó:
Ki nem ad reményt, az áruló!

Kinga:

(Némi büntudattal.) Drágám, én olyan szívesen élnék veled egy lakatlan bolygón, de a Földön vagyunk!

(Csengetnek.)

Író:

Nem várok senkit.

Kinga:

De igen! Neked pszichológusra van szükséged, és fogadni fogod, garantálom!

(Kinga kimegy az előszobába, hallatszik, ahogy nyitja a bejárati ajtót, s „Erre tessék!” után maga elé enged egy hollófekete hajú 46 éves férfit. Tetőtől talpig mintha divatlapból vágták volna ki. Kezén aranygyűrűket visel. Feltűnő egy hármastekeredésű kétfejű kígyó, melynek szemei rubintból készültek. Kezét már az ajtóban kézfogásra nyújtja, s elháríthatatlanul megragadja az író kezét.)

Kinga:

Doktor Mabus, bemutatom a férjemet! Róla beszéltem.

Író:

Mabus? Honnan ismerem ezt a nevet?

Mabus:

(Nyílt barátsággal.) Az én nevem egyáltalán nem számít az Öné mellett! Megengedi, hogy leüljek?

Kinga:

Foglaljon helyet, Doktor Úr! Készítsek kávé?

Mabus:

Igen, kérek! Nagyon szeretem. Minden fajtáját, de törökösen legjobban!

Kinga:

(Készséggel.) Törökösen. *(Ki.)*

(Az Író közben átült egy fotelbe, ahogy Mabus. A két férfi fürkészve nézi egymást. Mabus a kávépohárral játszik, melynek rőtörös csillogása baljósan vetül az Íróra.)

Író:

Nem értem a helyzetet, Mabus doktor. Miért van szükségem pszichológusra?

Mabus:

Asztrológus is vagyok, metafizikus. mitől ilyen sértődékeny?

Író:

Mert sértegetnek, a kutya-fáját!

Mabus:

A felesége csak szembesíteni akarja a valósággal. Szabad megkérdezni: miről ír?

Író:

Nem fogok egy vadidegennek szinopszissal szolgálni!

Mabus:

A művet is vadidegenek nézik majd, nem az ősei. *(Körbenéz a fotókon.)* Szívesen megveszem a lakását. Vagy elcserélem a villámért.

Író:

(Morcosan.) Nem eladó!

Mabus:

A feleségétől másként értesültem. Az én kis váram nyolcvanmilliót ér, s ráadnék készpénzben húszat.

Író:

Ez a Podmaniczky utca, ahol a lakások értéke nem haladja meg a négymilliót. Miért adna érte százat?!

Mabus:

Az értékek relatívak. Ön semmi pénzért nem adná el a drámája szinopszist. Miért csodálkozik azon, hogy ez a lakás számomra többet ér, mint amibe a valóságban kerül?!

Író:

Szóval, ezt sütötték ki Kingával. Nyolcvanmillió villa!

Mabus:

És húszmillió készpénz!

Író:

Tényleg valami baj lehet a fejemmel!

(Kinga jön a kávéval, meghallja az utolsó mondatot, s míg szervíroz, beszél férjéhez és Mabushoz.)

Kinga:

(*Férjéhez.*) Végre, belátod! (*Mabushoz.*) Tudja, mi volt az első változat címe? „Ocsik Lina esete Orn Benedekkel”! Tetemre hívja az egész City-t! (*Nyújtja a csészét Mabusnak.*) Parancsoljon!

Mabus:

(*Átveszi a csészét.*) Köszönöm! (*Míg kortyol, fürkészve az Íróhoz*) Szatírárt tervez?

Író:

Szatírárt, - szonettekkel. Figyeljen!

Nekem elhiheted, nincs szebb dolog,
Mintha az idealizmust cáfolod.

Ocsik Lina, - üsse kő -
Mondd ki: nem nélkülözhető.

Kell egyszer az, aki a gubát adja,
Kell egy másik, aki megragadja,
Kell harmadik, a dialektikus
Üzletkötő, a fő-fő cinikus,

Kit nem bánt szorongó lelkiismeret,
Nem kérdezi, mered, nem mered,
Csak megszólal, mint Bálám számara:
„A pénznek nincs szaga!”

Az egész gőgösen ragyogó City
Gyengeelméjű moral insanity.

Mabus:

(*Óvatosan leteszi a csészéjét.*) Úgy gondolom, lemondana erről a témáról, ha létrejön az üzletünk. Miért kellene a fejét törni, ha rendelkezésére áll egy pasaréti villa, s a gondtalanságot biztosító készpénz?!

Író:

És ki mondta, hogy gondtalanul akarok élni?

Kinga:

(*Mabushoz.*) Erről beszéltem. (*Íróhoz.*) Elutasítod, drágám?

Író:

Elutasítom, drágám!

Mabus:

Megbocsásson, de ez ellene mond a józan észnek!

Író:

Sosem hallott arról, hogy az öregség megváltoztatja az embert?

Mire megöregszel, nem érdekel Spengler,
És Wagner zenéje többé már nem mérce.
Gogh vászna színtelen, szerelmed szívtelen,
Ebéded sótalan, az estéd szórtalan,

És aminek rabja a fiatalabbja -
Hogy érték is volna, mi sem indokolja.
Öregedő szem, fül,
Egyre jobban renyhül,
Semmi dal vagy móka,
Minden fikció!
Lelked azért káosz,
Mert nem lehetsz Phárosz,
Túl kevés a főka,
Sok az eszkimó!

(Mabus éles hangú sípba fúj, amire bejön két ápoló. Lefogják a minden erejével ellenálló Írót, és kifelé hurcolják.)

Író:

(Kitépi magát, feleségének ront.) Te szemét! Te rohadat állat! Eladsz egy villáért? Ezért megfizetek!

(Az ápolók kényszerzubbonyt dobnak rá, most már könnyedén viszik. Az Író lába nem éri a földet.)

Író:

Segítség! Kinga, ne tedd ezt!

(Emberfeletti erővel küzd az Ápolókkal.)

Mabus:

Vigyék a Kettes szanatóriumba!

(Az Ápolók és az Író után becsukja az ajtót. Miután Kinga és Mabus ketten maradnak, az orvos elővesz két sűrűn teleírt papírlapot, és a kezét tördelő asszony elé teszi.)

Kinga:

(Aláírás közben halkán szipog.) Nagyon nehéz! Ő csak álmodozó, nem bánt senkit...

Mabus:

(Elteszi az egyik papírt, a másikat átadja az asszonynak, kulcsokkal és egy fekete táskával.)
Most már Öné a villa! Itt vannak a kulcsok és a készpénz. A férje romantikus, Asszonyom, és a romantika fertőz! Jól tette, hogy hozzám fordult. Meggyógyítom a férjét! Megígérem...

2. kép: *A Mabus Szanatórium kertje. Jobbról a Kettes Szanatórium homlokzata alatt terasz, könnyű nyári bútorokkal. A színpad közepét hatalmas sétány uralja. Balról gondozott kert, végében hanyag (inkább szimbólum, mint tényleges akadály) drótkerítés. Ezen túl távoli sziklák. A teraszon a Színész, Filozófus és Szobrász fehér asztalt ülnek körül, melyen magnó és néhány kazetta. A Zenész a sétányon közeledik az Íróval.*

Zenész:

Ez a mi kis társaságunk. A Színész valami ritka pajzsmirigybetegségben szenved. A Filozófus szklerózisos, a Szobrász skizofrén.

Színész:

(Zenészhez.) Mit szépíted? A szakma tett tönkre minket.

Filozófus:

(Íróhoz.) Maga kicsoda?

Író:

Író vagyok.

Szobrász:

Mi a betegsége?

Író:

A falanszter.

Filozófus:

Nem értem.

Zenész:

Maradjunk ennyiben!

Író:

(Felvidul.) Nem szükséges belátnom, megértenem, megmagyaráznom semmit?

Zenész:

Ez a Kettes Szanatórium lényege. Örüljön, hogy nem az Egyesbe került.

Író:

Miért, mi van az Egyesben?

Filozófus:

Ok és okozat.

Író:

Akkor is foglyok vagyunk.

Szobrász:

Az attól függ, mit ért szabadságon.

Színész:

Itt azzal foglalkozhatunk, amivel akarunk.

Író:

Vagyis a rögeszméjünkkel!

Zenész:

(Felnevet.) Ember! Magának humora van!

Író:

(Visszakérdez.) Igaz, hogy zenét ír a betegek agysejtjeiről?

Színész:

Az a lényeg, hogy zenét ír.

Szobrász:

Tud zenét írni!

Filozófus:

(Íróhoz.) Maga kicsoda?

Író:

Egy ember, aki szeretné eldönteni: van-e élet a halál előtt?

(A Zenész leül, helyet mutat maga mellett az Írónak, aki szintén leül.)

Zenész:

A kör bezárult.

Színész:

Öt óra! Kérhetjük a teánkat.

Szobrász:

Pincér!

(A szanatórium felől belép az egyik Ápoló. Köpenye fölött kötényt visel, karján szalvétát. Benne van a játékban, ő most Pincér.)

Pincér:

(Meghajol.) Mit szabad hoznom?

Szobrász:

Kérjük a teánkat!

Pincér:

Igen, uram! *(El.)*

Író:

De hisz ez Ápoló!

Filozófus:

Ha így áll a kérdéshez, akkor hamar eljut ahhoz a felismeréshez, hogy az élet semmiben nem különbözik a haláltól.

Író:

(Dühödten.) Miért? Miben más?

Zenész:

Az ágytál, az éter, infúzió, katéter
Ennyi az élet, ha legyőzött a baj.

Színész:

Injekció, véna, éber légy és néma
Mindennap vérvétel, ilyen élet ez!

Szobrász:

Nincs gyógyszer, nincs műtő
Nincs áram, nincs hűtő
A rémkép a tepsi
Melyben feketedsz!

Filozófus:

Nincs sírhely, nincs sírkert,
S a márvány csak drágán kapható!

Zenész:

Az Apokalipszis
Csak ezredvég-pikszis!
Jöjjön a Boleró!

(A Zenész kazettát tesz a magnóba, és bekapcsolja. Felhangzik Ravel Bolerója erősebb közép-taktusból. Ahogy a zene erősödik, a jelenlévők feszültsége egyre nő, beszédük zaklatott.)

Szobrász:

Élt-e Rodin, aki megalkotta a Tavasz-t, vagy csak műve él?

Filozófus:

Gondolkodom, tehát nem vagyok. Csak itt, a Kettes Szanatóriumban.

Színész:

Ne gondolkozzunk! Ez a megoldás! Heuréka! Megtaláltam!

Író:

(Kiabál.) Hamis úton jártok! Hamis tudattal éltetek! Innen menekülni kell!

(A Pincér bejön tálcával, csészével, szervíroz. Kikapcsolja a magnót, hirtelen csend.)

Pincér:

Ki a Halálnak nem komája,
S az életet sem viseli el -
Szanatórium a tanyája
Hová jut: itt válik el.

Alszik, mint a mák virága -
Ébred, és máris szorong
Nem roppan-e szét álvilága -
E félelemtől lesz bolond.

Nem gondolkoznak, nem is élnek -
Naphosszat nem is beszélnek,
Nem kell tévé, telefon:
A csend az egyetlen vagyon.

Mit mond nekik a Boleró?
Ignoti nulla cupido!

(Hangsúlyozott udvariassággal.) Szíveskedjenek csendben teázni... *(El.)*

Író:

Hála Istennek! Vége az extázisnak!

Zenész:

(Íróhoz.) Barátom, maga túl normális. Nem közénk való!

Író:

Akkor mit csináljak? Bár tehetnék valamit! Maguk megalkották a diszharmónia világát, de én csak harmóniában létezhetek!

Szobrász:

Szökjön meg! Ne rám bámuljon, hanem ott arra a kerítésre! Amögött egy katonai bázis van. Azt az utat nem őrzik. Arra épeszü nem indul. Ámde épeszü, aki a harmóniát keresi?!

(A Zenész újra bekapcsolja a Boleró-t. Diszkrétén, súlyosan szól a zene. A Színész, Szobrász, Zenész és Filozófus teáscsészéjébe mereng. Az Író feláll, átvág a sétányon, a kerten át elindul a kerítés felé. Egyre gyorsabban fut, eléri a kerítést, átkúszik alatta, s a másik oldalról visszaint. A társaság barátságosan üdvözli. Az Író eltűnik.)

Zenész:

Semmit sem láttunk.

Színész:

Természetesen.

Filozófus:

Azt azért megmondhatnátok: ki volt ez?!

3. kép: *Katonai támaszpont a budai hegyekben. Az előző kép távoli sziklái most közeleiek, közöttük patak folyik, melynek forrásánál kiírás: „A vízből inni tilos!” A bázis barlangbejáratát fegyveres katonák őrzik. Az Író elcsigázva érkezik, a forráshoz vánszorog, inni akar belőle.*

I. Őr:

Megállni! Tilos terület!

Író:

(Lerogy a sziklára.) Sugár, atom, vagy vegyi fegyver?

I. Őr:

Pont azért állítottak ide, hogy veled közöljük!

II. Őr:

Fordulj vissza!

Író:

Mögöttem semmi sincs. Várni fogok.

I. Őr:

Tíz évig akarsz itt üldögelni?

II. Őr:

(Halkan a társához.) Ne fecsegj!

Író:

Tíz évre lezárt terület! Azt hittem, ilyesmi már rég nem létezik!

I. Őr:

Nem vagy te kém ezzel az ártatlan arcoddal?

Író:

Ahogy gondolod.

I. Őr:

(Döbbenet.) a-hogy-gon-do-lom?!

II. Őr:

(Halkan.) Hagyd, hiszen bolond!

(Az Író ismét inni akar a forrásból.)

I. Őr:

Ne igyál, te eszement! Fertőzött. Ki van írva, hogy tilos!

II. Őr:

Nem tudsz olvasni, mi?

Író:

A környéken mindenki ezt a vizet használja.

I. Őr:

Mindenki tudja, hogy a víz fertőzött.

(A II. Őr élelmet hoz a barlangból, ad az I. Őrnek, esznek. Az Író nézi őket.)

II. Őr:

Mit bámulsz?

Író:

Éhes vagyok.

I. Őr:

Jó vice! Itt fejadag van.

II. Őr:

(Kenyeret dob az Írónak.) Nesze!

Író:

(Elkapja és befalja a kenyeret.) Köszönöm.

I. Őr:

Asszony nem kéne?

Író:

(Közönnyel.) Impotens vagyok. *(Alváshoz készül a sziklán.)*

I. Őr:

Hogy érzed magad semleges állapotban?

Író:

Végre embernek érzem magam.

I. Őr:

(II. Őrhez) Mégis lelövöm!

II. Őr:

(Egyre közeledő autózúgásra figyel.) Most már fölösleges.

(Az örök vigyázz-ba merevednek a barlang bejáratánál. A zaj egyre erősebb lesz, majd megáll egy teherautó odakinn. Vezényszavak hallatszanak a Százados hangján: „Autóról le! Rakodáshoz sorakozz!” A színre befut egy törpe dzsip az Ezredessel. 46 éves aranyszőke, kékszemű, szálfatartású, karcsú tiszt. Míg kiszáll, kintről a katonák láncba fejlődnek, a színen csak néhány látható, egy belép a barlangba.)

Százados:

(Belép a katonák mellett, ellenőrzi a láncot, kiadja a parancsot.) Rakodás, - indul!

(Kintről ládák érkeznek, s kézzel kézre adogatva eltűnnek a barlangban.)

Ezredes:

(Őrökhöz.) Jelentést kérek!

I. Őr:

Jelentem, minden rendben!

Ezredes:

(Az Íróra mutat.) Ez ki?

II. Őr:

Csak egy férfi.

Ezredes:

Férfi mellé a „csak” szó nem tehető!

I. Őr:

Agyonlőjük?

Ezredes:

Ugyan már... (*Odasétál az Íróhoz, megnézi, megrúgja.*) Felállni!

Író:

(*Feltápáskodik, dűnnyög.*) Egy ezredes. (*Igyekszik katonásan állni.*) Kérem szépen, én nem csináltam semmit.

Ezredes:

(*Mulatva*) Semmit?

Előbb fakatonát játszol,
Tetszik ez a felnőtteknek.
Nem estél messze apádtól,
Akit hómezőn temettek...

Mit keresett a Don-kanyarban
Mint Isonzónál nagyapó?
Parancsra indulsz! Előre!
Engedelmeskedni jó!

I. Őr:

Jobbra át! Balra át!
Tanulj dramaturgiát!

II. Őr:

Titok itt, titok ott!
Amit őrzünk, mind titok.

Százados:

Sose félj, a Vezér
Mindig tudja, mi a cél!

Ezredes:

(*Elégedetten.*) Jól van, fiúk! - Százados!

Százados:

Igen?

Ezredes:

Csináljanak ebből a civilből katonát!

(*Ezredes beül a dzsipbe, kifarol a bázisról, ahol ez alatt mindenki vigyázban áll.*)

Százados:

(*Katonákhoz.*) Rakodást, - befejezni!

Katona:

(*Kilép a barlangból.*) Rakodás befejezve!

Százados:

Katonák! Kocsira, - föl!

(*Katonák rövid helybenjárás után kifutnak. Hallatszik a teherautó lezárása.*)

Százados:

(*Kifelé, hangosan.*) Indulj!

(*Teherautó zúgása elhal. Százados bemegy a barlangba.*)

Író:

Rosszat sejtek...

(Őrök nem reagálnak. A Százados kijön. Kezében egy fecskendőből ugrat ki némi szérumot.)

Százados:

Civil, hozzám!

Író:

Nem!

Százados:

A katona nem mond ellent.
Ott áll, mint egykor Pompeiben
Várva a parancsot állva,
Míg elöntötte a láva.

Nem a te dolgod megítélni
Miért tört ki a Vezúv!
Nem a te dolgod meghirdetni:
Hová vezessen az út!

Író:

Memento mori! Emlékezzetek!
Emlékezzetek a halálba menőkre!

Százados:

Morituri cészár salutant!
Ez itt a jelszó jó időkre!

Őrök:

Sose félj, a Vezér
Mindig tudja, mi a cél!

Író:

Nem akarok katona lenni!

Százados:

Katonai szolgálatra alkalmasnak nyilvánítom. Védőoltást megadom.

(Az Író hátrál a tű elől, de az Őrök lefogják. A Százados feltépi rajta az inget, s a mellébe szúrja a tűt. Az Író feje lekókad, az őrök erősen tartják.)

Százados:

(Őrökhöz.) Nem fog emlékezni a bázisra. Kergessétek a Völgybe! *(Megvetéssel.)* Oda való!

4. kép: *A Völgy nyomortelepe. A hulladékból készült viskók közt vagonlakás, mely itt biztonságosnak számít. Kiszuperált bútorokkal igyekeznek lakályossá tenni. Minden tiszta, az egyik sarokban apró dobkályhában ég a tűz. Kint hatalmas vihar tombol. Amikor a villám le-lecsap, mintha minden lobogna. A Férfi és Nő két rozszant fotelágyban ül a kályha mellett.*

Férfi:

Nem tudunk kabátot venni. Félkabátot sem! Csak a legszükségesebbre van pénzünk.

Nő:

Tehát nincs pénzünk.

Férfi:

Mondd meg, mit csináljak? Lopjak, öljek, hazudjak, csaljak?

Nő:

Légy ügyes!

Férfi:

Megérne egy misét, ki az ügyes! Ügyes, aki nem szól az ügyesek ellenében? De még milyen ügyes! Ügyes, aki tőkéjét dupla tőke biztonságában kamatoztatja?! Bizony, az is ügyes. De nincs olyan ügyes, aki pénz nélkül csinál pénzt. Ezt az utat nekünk ajánlgatják. Ha nem vagyunk rá képesek, itt rohadunk egy lerobbant vagonban.

Nő:

Mikor csókoltál meg utoljára?

Férfi:

Tegnap este.

Nő:

Tehát ma még nem.

Férfi:

Ma még nem érdemelted meg.

Nő:

Érdemek kellene a szultán csókjához?

Férfi:

Legalább a napi híreket mondd el!

Nő:

Kérlek! Földrengés volt Los Angelesben, Irakban kormányválság, Iránban mozgósítás. Meghalt Lady Di, a szegények hercegnője. Az arabok és Izrael között újra feszült a helyzet. A Mars-szonda és a Jövevény működik. Beléptünk az űrkorszakba.

Férfi:

Valamilyen új földrész nem keletkezett?

Nő:

Mit akarsz egy új földrésszel?

Férfi:

Elmennék oda Mauglinak.

Nő:

Miért kívánczol visszafelé?

Férfi:

Mert előre nincs út! Semminek sem látom értelmét. Az ember a Marson is ember marad. Előbb-utóbb benépesíti sertésekkel, karácsonyfákkal! Nem hiszek az emberben, mert nagyon jól elviseli az embertelenséget...

Nő:

Én ilyen nyomorultan is szeretlek!

Férfi:

Ez az a mézesmadzag, amit az élet elhúz az orrunk előtt, nehogy felismerjük a kellő pillanatot az „elég!”-re!

Nő:

Szeretsz még?

Férfi:

Szeretlek, és mindig szeretni foglak. Ha nem szeretnélek, már nem élnék!

Nő:

Azt szeretném, ha nem csak a pusztá létezésre tudnálak rábírní. Szeretném, ha megfognád a kezem, és simogatnád! Szeretnék féltékennyé tenni! Látni, hogy ölni tudnál értem!

Férfi:

Sosem fogok megölni senkit!

Nő:

Csak egyszer válaszolnád azt, amire vágyok! Akkor kezdhethénk igazán élni!

Férfi:

Az életet sosem lehet újakezdeni. Csak folytatni lehet!

(Az Író botorkál a viharban. Erőtlenül kopogtat az ajtón. A Férfi és a Nő felállva figyelnek.)

Nő:

Ne nyisd ki!

Férfi:

Valaki eltévedt a viharban. Nem hagyhatjuk kint!

(Kinyitja a vagonajtót, kint villámlás, mennydörgés. Az Író ereje végén szinte átzuhan a küszöbön. A Nő segít neki talpon maradni, a Férfi a bevágódó esővel küzdve igyekszik becsukni az ajtót. Aztán szemügyre veszik a vándort, akinek szeme zavaros, ősz haja zilált, arcát többnapos borosta fedi, keze remeg. A Nő saját helyére ülteti, a kályha mellé.)

Író:

(Rácsodálkozik.) Kályha...

Nő:

Vegye le a vizes ruháját, adok köpenyt, míg megszárad.

Író:

Mindjárt elmegyek...

Férfi:

Hova menne ilyen ítéletidőben? *(Viszi saját kopott köpenyét.)* Legalább ebbe bújjon bele!

Író:

(Felveszi a köpenyt, visszaül és tisztább szemmel néz körül.) Befogadnak egy ismeretlent... Meséljenek magukról!

Nő:

Inkább ennie kellene!

Férfi:

Tejet forralok mézzel. Rendbejön, meglátja!

Író:

Nem kérek enni! Író vagyok, a lelkem éhes! Meséljenek!

(A Férfi és Nő tanácstalanul néz egymásra. A Nő sámlit húz az Író mellé, így beszél.)

Nő:

Van egy mesém, egy bús dalom:

Az, hogy a múltam vállalom.

És ez a dal egy vallomás -

Csak én tudom, nem tudja más.

Van egy cipőm, mely hazavisz,

Van egy társam, ki néha hisz.

Van életemben változás -

Csak én tudom, nem tudja más.

A feladat sosem remény,

Élek a magam kenyerén.

Ki volt, ki lesz az aduász -

Csak én tudom, nem tudja más.

Író:

Ki volt, ki lesz az aduász -

Csak te tudod, nem tudja más.

Nő:

Apám alacsony, szemüveges ember volt, bal keze könyökből hiányzott, lefagyott a Pripjety-mocsaraknál. Jobb keze erős volt, s ha a fejemre tette, megnyugodtam. Lakásunkat mindenütt szőnyeg borította, a falakon könyvek, az asztalon könyvek, a szekrényben könyvek. Olvas-tunk, s nem számított a kopott ruha. Legyőzték az Ezeregyéj szellemei.

Író:

Szíve tele van üvegheggyel és holdfényvarázssal, tábortüzekkel, táltos lovakkal, nimfák táncával, óceán zenéjével. Könnyen elviseli a fokhagymás pirítóst, mert Harun el Rasid is rákény-szerült...

(Az Író jobbját a Nő fejére teszi, ugyanazzal az áldó mozdulattal, amit az elmondott.)

Író:

Ma már tisztában van vele, hogy nem tud visszatérni sehová! Mire eljutunk az igazi gondolathoz, véget ér az élet...

(A Nő feláll, tejet keres. Helyére ül a Férfi. Az Író halkán szólítja.)

Író:

Beszéljen, hallgatom!

Én a pipa korszakában éltem,

Nem hittem soha, és nem reméltem.

Sztálin elvtárs pipába zárt,

Szeretnék végre kitörni már.

Pipába zárva vagyok a füst,
Nem tudok kitörni mint lángeszüst.
Vannak még sokan áldozatok -
A végső órán mind rázta a sokk.

Nem mondhatom, hogy föltámadok,
Mert pipavilágban halott vagyok.
Érted-e azt, ha pipafüst száll
Jel arra: „El kéne számolni már!”

Én a pipa korszakában éltem,
Nem hittem soha, és nem is reméltem...

Író:

Ismerte a szüleit?

Férfi:

Ha arra gondol, megvédték-e a csalódástól - hát nem védtek meg! Anyámat nem is ismertem, apám pedig mindent elivott. Éheztem, és olyan nők között nőttem fel, akiknek körme törött volt, bőrük izzadt, lábuk visszeres. S én egyre jobban egy délibábot akartam, egy lidércet, aki után futni kell annak reménye nélkül, hogy valaha utolérhetem...

Író:

(Egyre fáradtabban.) Igaza van, fiam, mindent abba lehet hagyni, de semmit sem szabad abbahagyni, mert akkor elismerjük az élet értelmetlenségét. Aztán... elérünk egy naphoz... mikor már nem változtathatunk... azért nem lehet az emberből bárki, mert Valaki!

(Az Író feje a fotel támlájára hanyatlik, elalszik.)

Nő:

(A Férfihez bújik, egymást átölelve nézik az alvót.) Honnan veszi ezeket az iszonyú szavakat? Ugye, mi még nem jutottunk a végére? Mondd ki, hogy nem jutottunk a végére, különben kimegyek a viharba, és soha többé nem látsz!

Férfi:

Nem jutottunk a végére. *(Rámutat az alvóra.)* Ő a biztosíték. Nem véletlen, hogy hozzánk vezette a Sors!

Nő:

Ugye, biztos vagy ebben?

Férfi:

Igen, kis lidércem! Biztos vagyok.

II. rész

5. kép: *A színhely ugyanaz a szoba, mint az első képben, alaposan átalakítva. A falakról eltűntek a fotók, helyettük háttérből is átvilágítható Zodiákus. A bal falon a Vízöntő, Halak, Kos, Bika -, alattuk a Tejút. A középső falon Ikrek, Rák, Oroszlán, Szűz -, Alattuk a Szaturnusz. A jobb falon a Mérleg, Skorpió, Nyilas, Bak -, alattuk a Naprendszer. A szoba berendezése két szikár fotel, közöttük parányi műszerfal rendeltetésű asztalka, vezérlőgombokkal. Mabus innen irányítja a Zodiákust. A bal falnál számítógép és kartotéktároló.*

Mabus az egyik fotelben ül, némi töprengés után megnyom egy gombot. Az ajtó ezoterikus zenére kinyílik. Belép Judit, habozva áll az ajtóban, de mohón néz körül, úgy szívja a látnivalót, mint szivacs a vizet. Belépésére a Bika villogni kezd.

Mabus:

Foglaljon helyet, asszonyom! Ön harmincegy éves, a Bika jegyében született. És most - boldogtalan. Miért a fixa ideák specialistájához fordul -, nem értem. Elég volna egy utazás, vagy új szerető.

Judit:

(Leül egy másik fotelbe.) Egész Pest Mabus professzorról beszél, aki egy villát adott a Podmaniczky 43-ért. Egyből közismertté vált, hogy itt működött az utolsó magyar szabadkőműves páholy. Különös egybeesés, hogy itt nyitotta meg az első asztrológiai és metafizikai szaktanácsadást. Ilyen véletlen nem létezik! Erre nyomós oka lehet!

Mabus:

A nyomós ok elég nyilvánvaló. Specialista vagyok, az ezoterikát és metafizikát a pszichoanalízis szolgálatába állító egyszemélyes vállalkozó, akinek a titokzatosság a munkaeszköze. A Zodiákus jobban fest egy volt szabadkőműves páholyban, mint bármely villában. Arról nem szólva, hogy ebben a városban dúl a korrupció, s a villák építőit egymás után tartóztatják le csalásért és sikkasztásért. A csillagok nem tűrik a svindlit!

Automata hang:

Lényege: Judit.

Judit:

Mi volt ez?

Mabus:

A számítógépem. Saját konstrukcióm, s merem remélni, hogy felbecsülhetetlen érték. Bioenergetikai szubliminális szisztémára épül, a vizsgált alany biohullámai táplálják be.

Judit:

Vagy igen, vagy nem! A titkos páholyok transzcendentális erők helyei. Lehet, hogy a falak beszélnek, s Ön épp ezt koordinálja!

Mabus:

Megvan a fixa ideája, Asszonyom! Ami én vagyok! Okkult erőket feltételez mind a lakásomban, mind bennem!

Judit:

Nem tagadhatja, hogy a néven nevezés a teremtés alapfázisa. Én ismerem Nostradamus kiadatlan próféciait, melyben nevén nevezi Önt.

Mabus:
Engem?

Judit:

„A Mars és a Spectrum egyesül
A Rákban, pusztító háború lesz;
Később új uralkodót szentelnek föl
LAUS MABUS-t,
Aki vérben uralkodik 27 éven át.”

Ez a végidők strófája, amit szerte a világban tudósok tömege próbál megfejteni. Miért vette föl a Mabus nevet, ha nincs vele célja?

Mabus:

(Nevet.) Le ne vágja a fejem, mint egykor Holofernesét! A Laus Masbu is létezik mint anagramma -, Allus Mabus is. Ha tudná, milyen messze vagyunk a megfejtéstől! Nagyszerű, hogy mindez érdekli Önt! Kitűnő eset! Vállalom a kezelését. Most rögtön kezdjük!

Judit:

Várjon! Nem ilyen egyszerű.

Mabus:

Dehogynem!

Judit:

Gyógyultan távozom?

Mabus:

Mély fájdalommal tudatom, hogy tökéletesen gyógyultan távozik. Többé nem Noorbergen könyveket olvas az elveszett fajok titkairól, s azok magasabbrendű kultúrájáról, hanem beéri Gardner vagy Hitchcock „esetei”-vel!

(Mabus utolsó szavainál az ajtó felpattan. Három fekete dresszbe öltözött alak nyomul be. Fejükön maffiózó módon fekete harisnya, csak szemüknél és szájuknál nyitott. Az egyiknél pisztoly, a másikonál gépfegyver, a harmadiknál lángszóró. Mikor becsukják az ajtót maguk mögött, villogni kezd a Kos, a Rák és a Skorpió. A gépfegyveres sorozatot lő a Zodiákusra, de minden sértetlen és változatlan marad. A csillagjegyek villognak.)

Mabus:

(Mosolyogva.) Miért csinálnak magukból bolondot? Ez itt csakugyan a Kozmosz egy darabja.

Judit:

(Mabushoz húzódva az álarcosokhoz.) Erősebb kezekben vagytok, mint gondoljátok!

Automata hang:

A pisztolyos Névtelen, a gépfegyveres Felhasználható, a lángszórós Engesztelhetetlen.

Névtelen:

(Tompán.) Maga egy féreg, Mabus! Semmi esélye velünk szemben! *(Fejével a számítógép felé bök.)* Ezért a masináért jöttünk. Szerelje le, és nem lesz semmi bántódása!

Mabus:

Ez a gép az Önök agyával dolgozik. Semmi leszerelni való nincs rajta. *(Elhúzza a faltól, körbeforgatja.)* Sehol egy vezetékek -

Névtelen:

(Ráordít.) El a mancsaival a géptől!

Felhasználható:

Adja át az adattárolóit!

Mabus:

Ismét tévednek, az én konstrukciómban nincs adattárolás!

(Névtelen a kartotéktárolóhoz ugrik. Kezdi kihúzni a fiókokat.)

Engesztelhetetlen:

A lyukkártyákat akarjuk, Mabus!

Felhasználható:

A „Homo Futurus”-ról szóló kutatásait. Az eljövendő faj adatait!

Engesztelhetetlen:

Vagy átadja, vagy felgyújtom!

Névtelen:

(Döbbenet mered ellenőrzése eredményére.) A fiókok üresek!

(Mabus a döbbenetet kihasználva megnyomja az egyik gombot. Ekkor az Engesztelhetetlenre a Skorpióból, a Névtelenre a Kosból, a Felhasználhatóra a Rákból éles vörös fény vetődik, melytől a három támadó mozdulatlanra merevedik.)

Mabus:

(A fotelben kucorgó Judithhoz.) Most már ne féljen! Erőtérben vannak, és míg ott vannak, tehetetlenek.

Judit:

Nem ismeri az anarchistákat! Meg fognak ölni minket!

Mabus:

Ha ettől tart, nyugodtan menjen el! Ennél sokkal kíváncsibb, igaz? Akarja hallani őket?

Judit:

(Mohón.) Akarom! Ha Mabus velem, ki ellenem?

Mabus:

(Engesztelhetetlenhez.) Beszéljen, Skorpió!

Engesztelhetetlen:

(Letépi maszkját, előtűnik az I. Őr arca; hangja személytelen.) Ott ült Aldo Moro. Szemében semmi remény, csak a szégyen. Szégyellte magát a világ helyett. Az egész világ nem tudott tenni semmit ellenünk!

Judit:

Mert az egész világ hivatásos gyilkosokból áll!

Mabus:

(Új gombot nyom meg az asztalon; a fény az Engesztelhetetlen körül smaragdzöldre vált.) A személyiség determinánsait!

Engesztelhetetlen:

Gyerekkorom kiemelt élethelyzet, meg nem érdemelt kitüntetésekkel. Profi sportolóként futtattak. Az első külföldi utamon beszervezett az Internacionalista Anarchizmus. Megfigyelőként vettem részt Aldo Moro meggyilkolásában, mely a világanarchia színrelépésének főpróbája volt. Rájöttünk, hogy meg kell teremteni a kormányok és a terroristák közötti tárgyalások elégséges alapját. Az akció ilyen értékeléséért kivontak a forgalomból, több veteránt

feláldozva értem. Testőrként kellett elhelyezkednem magas rangú politikusok mellett. Így jártam be a világot! Míg ők tárgyaltak a békéről, én előkészítettem a háborút. Az iráni vezérkar felrobbantása után embertelenül megkínóztak. Nem beszéltem. Azóta neveznek Engesztelhetetlennek.

Judit:

(Mabushoz.) Ha ilyen embereket küldenek Ön ellen, nagyon fontos lehet számukra a kutatása. Adja oda azokat a lyukkártyákat!

Mabus:

És ha csak álmodja a támadókat?

Judit:

Én ébren vagyok! Őket tartja valami hipnózisban!

Mabus:

Helyesen látja. Csakhogy az emberi gonoszság megismerése azzal a veszéllyel jár, hogy szemléelője tanítvánnyá válik. Az erő maga nem feltétlenül gonosz, de a Gonosz mindig erős. Ezt ne felejtse el! Nem szívesen vagyok Vergiliusa a Pokolban, de most már nem állíthatom meg az eseményeket! *(Felhasználhatóhoz.)* Beszéljen, Rák!

Felhasználható:

(Letépi maszkját, előtűnik a II. Őr arca.) Lovamat egy országért! - röhögi szemünkbe Arafat, s lova a Föld! Felismerte, hogy a történelem áruvá változott, s hajlandó megfizetni minden árat, amit egy országért fizetni kell!

Judit:

Az egész világ hivatásos panamistákból áll!

Mabus:

Rég rá kellett volna jönni, hogy minden képviseleti rendszer kisajátítható. Nincs kivétel!

Judit:

Kezdem sejteni, hogy eredményei kiknek kényelmetlenek! Csakhogy táltosnak születni kell! Én nem születtem annak. Félek!

Mabus:

Téved, Judit! Táltossá nevelődni is lehet. Meg kell tanulnia végiggondolni, amit az emberiség nem képes végiggondolni. Jöjjön ide! Nyomja meg a determináns gombot!

(Judit és Mabus együtt változtatják a Rákot zöldre.)

Felhasználható:

(Személytelenül.) Strici vagyok a Föld egy városából. Anyám hasában hagytam magam mögött sok országhatárt. Ő éhenhalt, de engem felnevelt a Szervezet. És látni küldött más éhenhaltakat. És láttam, mi a szolidaritás Afrikával: vízhasú kisgyerek -, nem evett mást, mint önmagát.

Judit:

Nincs szörnyűbb az éhhalálnál. És a XXI. Század előtt minden második ember éhezik!

Felhasználható:

Az oszlani kezdő nyálkás belek gázai felfújják, mint a felszállni nem tudó léggömböt... Aztán halk pukkanás, mely az értőnek olyan, mint a hirosimai robbanás... Ezután nem marad semmi belőlük, ami emberi... A többi döghús, melytől felfordul a keselyű, és elfut a sakál. Nem érdekel, hogy évente százmillió ember öngyilkos, amíg kétszázmillió éhenhal! Szervezetünk hajókat süllyeszt el -, de előbb megszerzi a rakományt! Élelemtől roskadó kombinátokat

robbantunk -, de előbb megszerezzük a rakományt! Felgyulladnak szállodák, állomások, repülőterek -, de előbb miénk a rakomány! És kalózokat nevelünk kalózok ellen, kalandorokat kalandorok ellen. Másképp nem jöhet létre egyensúly a magukat mászásra hizlalók és az éhenhalók között.

Judit:

Tehát nem mindenre használhatók fel, csak a célra!

Mabus:

(Kutatva nézi.) Úgy látom, máris hatásuk alá került. Még mindig az a véleménye, hogy a transzcendens erők érdekesebbek, mint a Földön összezsapó személyiségek?!

Judit:

Milyen személyiségek vagyunk mi, mit gondol? Én a Muhi pusztán születtem, ahol egy nap száz esztendő. Egyik nagyanyám német volt, a másik orosz. Egyik nagyapám lengyel, a másik székely. Hetven évvel ezelőtt megindult alattuk a föld, és azt döntötték felőlük: HONTA-LANOK! Vizsgálta már, mi a hontalansági útlevél? Hivatalos álláspont arról, hogy akinek a kezébe adják: nincs helye a Földön. Vizsgálta már, kik mernek így döntení másokról?

Mabus:

A Muhi pusztá csak nagyszülei számára volt végállomás. Ön viszont tudományos tanácsadója -

Judit:

(Közbeváág.) Ki ne mondja! Elismerem.

Mabus:

Legyen megbízója neve titok! Nevezzük Öregnek! Ő küldte?

Judit:

Saját ötletem. Tudnia kell, milyen az, amikor az ember erői végére ér. Ilyenkor ki kell szállni. De én nem akarok kiszállni! Azt hallottam azoktól, akik eljutottak Önhöz, hogy itt új ént kapnak. Feltölti őket energiával, mint elemet a transzformátor. Egyre fáradtabb vagyok, egyre üresebb. Én vagyok maga a hiány. Az is lehet, már nem létezem!

Mabus:

Ha Ön nincs, akkor: senki. Nulla! Nincs célja, akarata, életkedve. Neve sincs. Ön - egy névtelen.

Judit:

(Felderül, és a Kos jegyéhez fordul.) Ő is Névtelen!

Mabus.

Csakhogy ő nem veszítette el a személyiségét!

Judit:

(Leccsap a gombra, amitől a Kos zöld fényt kap.) Beszéljen, Kos!

Névtelen:

(Letépi maszkját, előtűnik a Százados arca; Judit megrémül, de leplezi.)

Végy egy szervezetet Névtelenekből! Helyezz élére egy személyiséget! Aztán öld meg. Ezután a szervezet minden névtelenje személyiség.

Judit:

(Mabushoz.) Hallgattassa el! Állítsa le, könyörgök!

Mabus:

Judit, nem bábukkal van dolga, akik Hoffmann meséiből léptek elő!

Névtelen:

(Rejtett diadallal hangjában.) Végy egy szervezetet Névtelenekből! Tedd az államhatalom élére, és tartsd ott, míg mindenki azt csinál, amit akar! Ettől kezdve a szervezet tagjainak tette maga a szabály.

Judit:

(Suttogva ismétli.) A szervezet tagjainak tette maga a szabály.

Névtelen:

(Egyre magabiztosabban.) Végy egy szervezetet a Névtelenekből, és adj nekik egy ábrát, ami az övék! Ettől kezdve a Szaturnusz gyűrűjétől a Tejút gomolygásáig minden ezt az ábrát szolgálja. Így születik a jelkép! Enélkül aki látott sem látott eléggé. Aki szeretett sem szeretett soha jobban magánál. Ha akarom, mindent odaadok érte. És akarom, és mindent odaadok érte!

Mabus:

Érti, amit lát, Judit?

Saul mindig üldöző volt
Paul mindig üldözött
Saul előtt sima az út
Paul falba ütközött

Saul kardot vett kezébe
Paul csupán kenyeret
Sault megkérdezte az Úr:
„Mért üldözöl engemet?”

Ember, jól vigyázz magadra
Légy kész a pálfordulatra
A kérdés maga alá temet:
„Mért üldözöl engemet?”

Judit:

A kérdés maga alá temet:

„Mért üldözöl engemet?”

(Kintről beront Jozsó. Hosszúhajú, krisztusarcú fiatalember, kék hajjal. Karján a kábszeres tű nyomai. Nadrágja Lewis, trikóján az egész Zodiákus. Lendülete megállíthatatlan. Pillanat alatt összeköti mozgásával a tablót. Hangja csaknem üvöltés.)

Jozsó:

Mi a kurva úristent csináltok ennyi ideig? *(Visszakézből pofont ad Juditnak.)* Hülye tyúk! *(Sorra elveszi a fegyvert az anarchistáktól.)* Marha! Barom! Állat!

Automata hang:

Lényege: kábítószer.

(Mabus sorra próbálja a vezérlőpult gombjait. Az egész Zodiákus többszínben villog, de Jozsót nem képes megállítani.)

Jozsó:

Ki a francos valag mondta, hogy kábítószer? Hozd a port, és nem bántalak!

(Jozsó átveti vállán a lángszórót, farzsebébe dugja a pisztolyt, tartásba teszi a gépfegyvert, kibiztosít. Judit félelme az örületig fokozódik.)

Judit:

Jozsó, térj magadhoz! Ezek valódi fegyverek!

Mabus:

(Döbbenet nézi Jozsót.) Nem hat rá semmilyen erőter! A kábítószer megszünteti a bioáramokat!

Jozsó:

Majd kiesett a tökömből: likvidálás!

(Egyetlen sorozattal végez a három anarchistával, akik összerogynak. Jozsó Mabusra irányítja a fegyvert.) Hol a kábszer?

(Mabus szótlanul egy zacskót tesz az asztalra. Jozsó elismerően néz rá, megkóstolja a port, füttyent.)

Megér három pasast!

Mabus:

Hallod, világ! Megér három pasast! Ecce Homo Futurus! Íme, az eljövendő faj!

Jozsó:

(Egyre nyalózik, egyre jobban bepörög.) Kapisgálja, hogy megy ez? Az Öreg ideküld három hapit, akik itt végre davenolnak. Judit vagyont kap a magnószalagért -, én a porért. Ki van ez találva! Ez a szoba most szépen kigyullad a „földöntúli erőktől”...

(Mikor Jozsó a szoba közepére teszi a lángszórót, s csak arra koncentrál, Judit hirtelen kiugrik az ajtón, erősen becsapja. A lángszóró belobban. Jozsó néhány másodpercig kábán áll, majd az ajtónak ugrik, rángatja, de az nem nyílik.)

Mabus:

Hogyan tovább Holofernes?

Jozsó:

Jól betanítottam a kis ringyót! Itt fogok megdöglenni, s még csak két éve szívok! *(Két öklével a homlokát veri.)* Még csak két éve!

(Mabus intésére a Zodiákus valamennyi csillagjegye vakítószárga izzásba kezd, s a lángszóróra irányulva eloltja azt. Jozsót nem érinti a beavatkozás.)

Jozsó:

(Megkönnyebbülten belerúg a lángszóróba.) Pont jókor krepált be! Méghogy japán eredeti! *(Újra az ajtónál próbálkozik.)* Az a vice, ha kinyitják ezt az ajtót, nekem redőny... *(Előveszi a port, újra nyal, sőt, harap.)* Értem pedig útban vannak... Érzem! Decibel mindig azt mondta: „Neked megérzéseid vannak, fiú!” Decibelnek mindene megvan. Lakása, piája, nője! Rá az egész világon haverok várnak. És ő kiáll a fénybe...

(Jozsó ettől kezdve Decibel rocksztár. Beleüvölt a reflektorfénybe, a csak neki látható, de mindenkinek hallható közönségnek.)

Jozsó:

Mindenki itt van?

Tömeg:

Min - den - ki!

Jozsó:

Mindenki hallani akar engem?

Tömeg:

Min - den - ki!

Jozsó:

Helló! Helló! Helló!

Tömeg:

HELLÓ!

Jozsó:

Volt egyszer Császár
De hol van a tavalyi hó
Volt egyszer Isten
De hol van a tavalyi hó

Volt egyszer Becsület
De hol van a tavalyi hó
Ezt a tavalyi hó dolgot
A vízözön előtt mondta

Egy régi haver
Azóta sincs új vaker
Az ember újíít
Visszafelé az Időben.

Volt egyszer Ember
De hol van a tavalyi hó!

(Örjöngés közben Jozsó farzsebéből kiesik a pisztoly. Mabus azonnal felemeli. Mielőtt cselekedne, kinyílik az ajtó, s kezében ugyancsak pisztollyal belép az Ezredes. Szétnéz a hullákon, arcára kiül a megvetés. Felméri, hogy Jozsó nincs magánál, és Mabushoz fordul.)

Ezredes:

Akár egy mészárszék! Hullák, kábszeresek, hajléktalanok és munkanélküliek lepik el a várost is. Ön rossz helyen jár, doktor Mabus!

(Jozsó megfordul, de abszolút képtelen a helyzet felmérésére.)

Mabus:

(Óvatosan mozog, nagyragadozóval van dolga.) Mire céloz, Ezredes?

Ezredes:

Budapest alkalmatlan a Világállam központjának szerepére!

Mabus:

Minden fizikai jel arra mutat, hogy ez lesz a Központ.

Ezredes:

Az Apokalipszis központja! Az igen. Ahol találkozik Ön és Én.

(Jozsó kábán tántorogva néz egyikről a másikra. Már alig lát át a droghatáson.)

Jozsó:

Az Antikrisztus... és ... Likvidátor...

(Utolsó erejével rájuk fogja a gépfegyvert. Mabus és az Ezredes egyszerre lőnek rá. Jozsó összeesik. Mabus és az Ezredes egymásra szegezik a pisztolyt.)

Mabus:

Hallgasson meg -, Allus Ezredes!

Ezredes:

(Gőgösen.) Sulla vagyok, - Mabus! Sulla!

Automata hang:

Mabus, tegye le a fegyvert! Budapest alkalmatlan a jövőre! A város a Likvidátoré!

(Mabus a földre ejti a pisztolyt. Az Ezredes elgondolkozva nézi.)

Ezredes:

Ön nagyon értelmes! Elengedem!

III. rész

6. kép: *Pasaréti villájában estélyt ad Kinga. A vendégek a divatdiktátorok legkülönbözőbb kreációiban. Van, akinek a háta meztelen, van, akinek a melle. Van, akire úgy szorul a ruha, mintha második bőre volna. A férfiak hangsúlyozottan fekete öltönyben. Az egész társaság feldobott, várakozó hangulatban van. Többször tekintenek Kinga felé, aki Ocsik Linával és Orn Benedekkel beszélget. Kinga halványlila estélyit visel, Lina aranyszálas kéket, homlokát aranypánt övezi. Orn Benedek többet törődik a koktélos poharakkal, mint a nőkkel.*

Lina:

Csodálatosan sikerült az estélyed! Igaz, Benedek?

Benedek:

Mindenki itt van, aki számít Budapesten!

Lina:

Ha az Ezredes is megérkezik, ez lesz az évad eseménye. Mikorra ígérte magát?

Kinga:

Nem mondott időpontot.

Lina:

Talán el sem jön?

Kinga:

Ezt azért nem hiszem, mert visszahívott. Én már elfelejtettem az egészet. Több száz vendégből mindig van kiesés. De ő jelezte, hogy itt lesz.

Lina:

Különös. Az Ezredes roppant zárkózott. Mi csak visszautasításokat kaptunk tőle. Igaz, Benedek?

Benedek:

(Éppen üres poharát cseréli tele pohárra.) Ne feledd, Lina, az Ezredes nem tudja megbocsájtani a szakadék-sztorit!

Kinga:

Milyen sztorit?

Benedek:

(Kóstolgatja koktéliját.) Boldog asszony maga, Kinga! Úgy lebeg a politika felett, mint az asztronauták az Űrben! Súlytalanul. Ne engedjen ebből, és boldog marad!

Inas:

(Hangosan, egyenletesen.)

Mabus professzor, a francia szabadkőműves páholy Nagymestere!

(Mabus megjelenik az ajtóban, vörös selyemfrakkban van. Bal fülében gyémántfüggő. Ujjain aranygyűrűk. Homlokán az Ureusz.)

A Finn Lovagrend tagja!

A Becsületrend tulajdonosa!

(A vendégek tapsviharral üdvözlik, amit Mabus udvariasan megköszön.)

Mabus:

Köszönöm, köszönöm!

(Kinga eléje siet, s társaságukhoz vezeti.)

Kinga:

Üdvözlöm, kedves Varázsló! Boldog vagyok, hogy bemutatathatom Vendégeimnek!

Lina:

Azt beszélük, jobban ismer minket, mint mi magunkat.

Mabus:

(Elvesz egy koktélt az eléje nyújtott tálcáról, és magasra emeli.) Emelem poharam Önökre, és az Önök történelmi szerepére!

Benedek:

Nagylelkű köszöntés attól, aki benne van Nostradamus jövőképében! Egy név, amit a világon egyetlen ember visel -

(A villanyfény pislogni kezd. A vendégek nyugtalanul néznek a csillárokra.) és tölt meg tartalommal.

(A világítás kihuny. Teljes sötétség. Halk moraj. Majd Kinga gyertyákat hozat. Orn Benedek rendületlenül folytatja.)

Budapest most gúnyos tréfák tárgya az egész világon.

(az inasok hatalmas gyertyákat hoznak, oldódik a feszültség.)

Azt mondják rólunk, ide visszatért a hullók kora. Magyarország csúfneve: Hungaroszaursz!

(Morgás a vendégek közt: „Felháborító!”)

Miért van így? Kérdezzük meg a Mágust!

(Diszkrét tapsvihar, Mabus csendet int.)

Mabus:

Köszönöm, köszönöm! *(Csend.)* A történelem folyamán első ízben beszélünk nyíltan arról, hogy a látható és láthatatlan világ egyszerre van jelen. Mind a materializmus, mind a metafizika elvégezte kísérleteit. Nagy játék volt, a Játékmester azonban ismeretlen maradt. 1965 volt az utolsó esztendő, míg a Játékmester felfedte magát. Ám harminckét éve sötétben tapogatózunk. Minden jel az Önök országa felé mutatott. Ma már tudjuk: tévedés volt.

Mind:

Tévedés?!

Mabus:

Búcsúzni jöttem. A kísérleti korszak Magyarországon lezárult.

Lehetett volna itt új világ,
S Európa Amerikára lel,
De megjelent a Kéz a falon:
Ufarszin, mene, tekel
Könnyűnek találtatott, bár megméretett!
Vale! Isten veletek!

Mind:

Mi ez? Vajon mi ez?

Benedek:

Nyílik a Szakadék, Budapest!

Lina:

Elmegy a Mágus, bolond, aki hagyja,
Hiszen velünk játszott a fél világ!
Miért ily hirtelen Mabus haragja?
Ki érti a metafizikát?

Inas:

(Teljes hangerővel jelenti be.) Az Ezredes!

(az Ezredes hóféhér egyenruhában érkezik. Rangjelzése és öve arany. Mögötte katonák. Szembe néz Mabus-szal, de a vendégek közülük nyomulnak.)

Benedek:

(Tapsol.) Üdvözljük, Ezredes!

Mind:

(Taps.) Vivát!

Ezredes:

(Ridegen.) Elég!

(Hirtelen vakító fény árad szét. Jóval erősebb, mint a rövidzárlat előtt. Abbamarad a taps, a vendégek ernyőzik vagy eltakarják szemüket.)

Az egész bandát letartóztatom!

(A vendégek rémülten egymásba kapaszkodnak, MABUS MÖGÉ BÚJNAK.)

Benedek:

Ezt nem teheti meg, Ezredes!

Lina:

Ugyan ki akadályozhatja meg, ha elhatározta a hatalomátvételt?!

Ezredes:

(Kőkeményen.) Kettesével összebilincselni!

(A katonák mögül előlépnek a szürkeruhás fegyőrök. Több hölgy elájul.)

Kinga:

Gondolja meg, mit cselekszik! Akármilyen ez az ország, de ez itt: a java!

Ezredes:

Hallgasson, maga lábonjáró fürtelem! *Aki egy embert elad, az egész emberiséget eladja!*

Hol a férje? Azt kérdeztem: hol a férje?!

Kinga:

(Riadtan Mabusra néz, de az nem segít.) Nem tudom.

Ezredes:

Én tudom. Egyáltalán nincs messze légvonalban. A Bádogvárosban él, a város peremén. Jártányi ereje sincs, de ápolják a hozzá hasonlókat, akiket maguk juttattak oda!

Jó üzlet a Falanszter vagyonából
Új rabszolgákat hozni létre!
Bolond, ki azt hiszi: magától
Jön a századvégre béke.
Bolond, ki hisz az elnököknek,
Bankároknak és ügynököknek!
Bolond, kinek az államérdek
A véréből táplálkozik!
Hát milyen állam épül itt?

Katonák:

Sose félj, a Vezér
Mindig tudja, mi a cél!

(Közben bilincselnek.)

Ezredes:

Hölgyeim és Uraim! Falanszter után élünk! A meghirdetett elv a *túlélés*. Sokat tanultunk Önöktől taktikát és stratégiát. Maguk vezettek rá, hogy bolond az, ki követi a gondolat mestereit. Ahogy kihaltak a nürnbergi *Mesterdalnokok*, úgy halnak ki korunkban a *Mestergondolkodók*. Aki az Önök világát meg akarja írni, annak tollán legyen Hamlet himringyó, és Kruse szakítsa szét gyermekét!

Kinga:

Csalódtam magában, Mabus!

Mabus:

Én meg a jövőben.

Katona:

(Kingához a bilincsel.) A kezét!

Kinga:

Soha!

Mabus:

Szóljon a fogdmegjeinek, Sulla! A Hölgy hozzám tartozik!

Ezredes:

(Mérlegel.) Másodszor is elengedem...

(A kordon átengedi Kingát és Mabust. Ugyanekkor Lina kezén kattán a bilincs.)

Lina:

Most kezdődik az orangutánok kora. Az Utolsó Ítélet is csak kísérlet.

Benedek:

(Bilincsben.) De lesz-e Feltámadás?

(Lina szabad kezével cigarettát tesz a szájába, s kacéran szól az Ezredeshez.)

Lina:

Van tüze, Ezredes?

(Az Ezredes előveszi az öngyújtóját, fellobbantja. Lina megvetően kiköpi a cigarettát.)

Úgy értettem, a jövő évezredre!

(Elindul kifelé, s a megbilincselte milliomosok felzárkóznak mögé.)

7. kép: *Osztott szín.*

Jobbra országházi ülésterem egy része, és az előadói emelvény, amelyen az Ezredes áll. A képviselők közül mindössze hat személy látható.

Balra az Országház előtti tér, ahol lassan gyűlnek a tüntetők.

Ezredes:

Nevem mától hivatalosan is SULLA! Nem vezetem be a rendkívüli állapotot, de bevezetem a *proskripciót*. Megteremtésénél példaképem Sulla volt, ezért egyelőre megtartom a képviselőket. *(Képviselők tapsolnak.)* Mától köteles minden állampolgár figyelni a többi állampolgárt, és jelenteni, aki gyanús! Elsősorban gyanús a múlthoz való hűség. Kötelező elismerni, hogy a jelen rendje demokratikus rend! Aki a hatalmat bírálja: lázító és felkerül a *proskripciók listára*. Aki gyanúsított, nem viselhet állami tisztséget. Ha a vád összeesküvés az államrend ellen: büntetése halál! Mivel az államrend érdekében szükséges a halálbüntetés, a halálbüntetés eltörlését eltörlöm. A köztereken Sulla jelmondatát helyezzük el: „Inkább vesszen tíz ártatlan, mint meneküljön egy bűnös!”

(A parlament tapsol: SULLA! SULLA!)

Ezredes:

(Göggel.) A hízlegést nem tűröm! Nagy elődöm példájára szükség van, mert úgy elharapózott a korrupció, akár a pestis! Tiszta Magyarországot, tiszta Budapestet! Le a korrupcióval!

(A parlament tapsol: SULLA! SULLA!)

I. Képviselő:

Gyanús a Kisgazdapárt!

II. Képviselő:

Gyanús a Demokrata Fórum!

III. Képviselő:

Gyanús a kereszténydemokrácia!

IV. Képviselő:

Gyanúsak a szocialisták!

V. Képviselő:

Gyanúsak a Szabad Demokraták!

VI. Képviselő:

Gyanúsak a Fiatal Demokraták!

(Egymásra mutató, kinyújtott kezekkel állnak.)

Ezredes:

Mind felkerülnek a gyanúsak listájára!

I. Képviselő:

Gyanús az étel, gyanús a szándék,
És gyanús a szándék oka.

II. Képviselő:

Gyanús a vagyon, gyanús az örökség,
Gyanús a gazdagság foka.

III. Képviselő:

Ha kitérsz is gyanús,
Ha támadsz is gyanús,
És főleg az, ha semmit sem akarsz.

IV. Képviselő:

Akard a gyanút
És keresd a tanút,
És keresd a vádat, mit szavalsz.

V. Képviselő:

Proskripció! Ez ám a jó!
Lefejez a pusztá szó!

VI. Képviselő:

Nem kell sem puska, sem háború,
A gyanú kell, a főgyanú!

Mind:

És tizedére csappan, aki él!

(A színpad másik fele világosodik ki. A tömeg egyre nő. A felvonulók szervezeten érkeznek.)

Rikkancs:

Törvényerőre emelkedett a proskripció! A képviselők egymást vádolják!

(Az Író a Férfivel és Nővel jön a tüntetők élén.) A feliratokon: „Senkinek semmilyen hatalmat!” A tüntetők skandálnak:

*„Túl sok itt a sunyi róka,
Messze innen Európa.”*

Rikkancs:

Mindenki gyanús! Se vége, se hossza a gyanúsak listájának! Tüntetés a Kormány ellen!

(Az Író szólni készül a tömeghez, markos férfiak vállukra emelik.)

Író:

Testvéreim! Eljött az idő, amikor meg kell fogalmaznunk a magyar nép álláspontját!

Százötven évvel ezelőtt elég volt 12 pont, - ma is elég! Ha egyetértetek velem, mondjátok utánam:

1. pont: ANTIDIKTATÚRA

(Tömeg: Antidiktatúra!)

2. pont: NEMZETÁLLAM

(Tömeg: Nemzetállam!)

3. pont: FELELŐS KORMÁNY

(Tömeg: Felelős kormány!)

4. pont: ÚJ VÁLASZTÁSI TÖRVÉNY

(Tömeg: Új választási törvény!)

5. pont: ÚJ ÉRDEKKÉPVISELET

(**Tömeg:** Új érdekképviselő!

6. pont: ÚJ ADÓRENDSZER

(**Tömeg:** Új adórendszer!)

(Az Író köhögőroham fogja el. Int, hogy tegyék le. Helyére azonnal felemelik a Férfit, aki friss, erős hangon folytatja.)

Férfi:

7. pont: EGÉSZSÉGÜGYI SZOLGÁLTATÁS ALANYI JOGON

(**Tömeg:** Egészségügyi szolgáltatás alanyi jogon!)

8. pont: FÖLDTULAJDON ÁLLAMPOLGÁRI JOGON

(**Tömeg:** Földtulajdont állampolgári jogon!)

9. pont: PÁRTVAGYON ELSZÁMOLTATÁSA

(**Tömeg:** Pártvagyon elszámoltatása!)

Nő:

10. pont: KORRUPCIÓ BÜNTETÉSE ÉS FELSZÁMOLÁSA

(**Tömeg:** Korrupció büntetése és felszámolása! Le a korrupcióval! Élet! Igazság!)

Író:

11. pont: PRIVATIZÁCIÓ FELÜLVIZSGÁLATA

(**Tömeg:** Privatizáció felülvizsgálata!)

12. pont: ÚJ ALKOTMÁNY

(**Tömeg:** Új alkotmányt! Új alkotmányt!)

(Az Ezredes megjelenik az Országház ablakában.)

Ezredes:

Felszólítom a népvezért, ne kíséreltezzon hatalomátvétellel!

Parlament:

Úgy van!

Ezredes:

Minden lépését ismerjük!

Tömeg:

Pfuj! Gya-lá-zat!

Író:

Állj közénk, Sulla! A népvezér te vagy!

Tömeg:

Állj közénk, Sulla!

Író:

Vállald a népet, Sulla!

Tömeg:

Vállald, vállald!

Férfi:

Gyűjtsd fel a gazdagok városát!

Tömeg:

Gyűjtsd föl, Sul-la!

Gyűjtsd föl, Sul-la!

(Ezredes kijön az Országházból az utcára. Katonái felzárkóznak mögé. Néhány másodpercig halálos csönd. Senki nem tudja, miként dönt a diktátor.)

Ezredes:

(Kőkeményen.)

Katonák!

Elő a tankokat! Felgyűjtani a bankokat! Győzzön az Igazság, ha az Életbe kerül is!

(Tömeg ujjong, összeölelkeznek a katonákkal.)

Tömeg:

Éljen Sulla!

Parlament:

Vesszen Sulla!

Rikkancs:

POLGÁRHÁBORÚ!!!

8. kép: *A Mabus Szanatórium kertje. A teraszon a Színész, Szobrász és Filozófus a Bolerót hallgatja. A Zenész tűnődve érkezik a sétányon.*

Zenész:

A tűz nagyon gyorsan terjed. Szinte az egész város ég.

Szobrász:

Nem tudom, helyes-e a sullai módszer. Most teljes lesz a leszámolás, de félelmetes is.

Filozófus:

Én helyeslem! Bűnös város! Így döntöttek felőle.

Színész:

Mikor Néró felgyújtotta Rómát, valljuk be, ez bőven ráfért. Azóta is azt nevezik Rómának, amit Néró építtetett.

Zenész:

Meg a császárok.

Szobrász:

A szegények nem építhettek, mert elégtek. Ezt is bőven alkalmazza a történelem.

Színész:

Tulajdonképpen mi változott húsz évszázad alatt?

Filozófus:

Semmi. Mindenkit az a hatvan év érdekel, amit átél. Az Ego Útja.

Színész:

Amikor Peer Gynt-öt játszottam, kedvencem volt az önvallomás.

„A gynt-i én egy raj kemény
Akarat, harc, izzás, remény -
A gynt-i én tengernyi lágy
Ötlet, kívánság, példa, vágy.”

Mindannyian hagymák vagyunk mag nélkül, és Mabus a mi Gomböntőnk, aki képes más embert csinálni belőlünk.

Zenész:

Téved, barátom! Nem lettünk mások. Egyedül mi, itt a hegyen nem lettünk mások!

Szobrász:

Épp azért vagyunk itt. Normálisnak azt nevezik, ha változik az ember. Mi - soha!

(Mabus és Kinga érkezik. A mágus még mindig vörös ruháját viseli, ahogy Kinga sem cserélte le estélyijét. A Zenész helyet mutat, lehalkítja a zenét.)

Filozófus:

(Mabushoz.) Még mindig biztos benne, hogy itt jöttek létre az Idő Jelei?

Mabus:

Az Ezredes azért vette föl a Sulla nevet, mert az a végső időket jelző Allus anagrammája. Pontosan követi a forgatókönyvet, s ebben sokan segítik.

Színész:

Valaki sug neki. Színpadon éltem, felismerem az ilyesmit!

Zenész:

És mi következik most?

Kinga:

Mi következhet még? Nem elég ennyi?

Mabus:

A metropolis három részre szakad. A csillogó Drágakővárosra, a Bárány városára, és a Fenevad városára.

Szobrász:

Néha úgy érzem magam, mint Szun-Vu-Kung, aki azt hiszi, uralja a mindenséget, miközben ki sem jut Buddha tenyeréből.

Filozófus:

Miért kell mindennek Budapesten történnie? Ezt megfejtette?

Mabus:

Nem volt nehéz, de végtelenül tragikus. Budapestre megpróbálják áthárítani azt a történelmi felelősséget, mely más metropolisra tartozik.

Színész:

S ezt tétlenül nézik a világban?

Mabus:

A világban igen.

Zenész:

Noná, majd jelentkeznek a Holocaustra!

Kinga:

Ki tehet bármit olyan vezér ellen, aki a posztsztálinizmust mint Apokalipszist adja elő?!

Szobrász:

Ez azért merész! Hányadik jaj hangzott el, s hányadik angyal fújta meg a trombitát?

Zenész:

Azt hiszem, ilyenkor kell föltenni az ördögi kérdést: „Mi a teendő?”

Mabus:

Ezt a kérdést az Ezredes tette föl magának, és mint Sulla válaszolta meg!

Színész:

Használni kellene a *Revizor-effektust*! Emlékeznek a Revizorra? Mindenki azt hiszi, hogy az igazi érkezett meg, de erről szó sincs! Mi volna, ha képesek lennének bebizonyítani, hogy az Ezredes nem Sulla, hanem egy senki?!

Filozófus:

Mi múlik ezen?

Mabus:

Ezer év! Legkevesebb ezer év...

Kinga:

Akkor meg kell próbálni!

Mabus:

Csakhogy ezt az embert én sem tudtam megállítani. A nagy Likvidátor szerepe túlságosan jó szerep. Julius Caesar óta sorra belebújnak a jó diktátorok.

(Robbanás a kerítésen túlról, a katonai bázis felől. Reng a föld, a szanatórium homlokzata kettéreped, mély szakadék keletkezik a sétányon. A Színész és a Szobrász belehullnak.)

Filozófus:

Hol a színész?

Zenész:

Hol a barátom?

Mabus:

Így süllyed el Atlantisz. Vigyázzanak! *Nő a szakadék!*

(A föld tovább reng, a szakadék már áthidalhatatlan. A leomlott kerítésen túlról, a sziklák felől érkezik Sulla, Író, Judit, Férfi és Nő. A két csoport egymást szemléli a szakadék két oldalán.)

Sulla:

(Gúnyosan.) Az értelmiség végső menedéke! Tudtam, hogy ide menekül, Mabus! Felrobbantottuk a bázist.

(Leválnak a szakadék egy darabja, Kinga a mélybe hull.)

Kinga:

(Hangja elhalóan.) Segítség...!

Író:

(A másik széléről belehajlik a repedésbe, s utána kiáltja.) Megfizettem!

Mabus:

Azt hiszi, Sulla, van, aki ezt túlélheti? Láncreakciót indítottak el, minden elpusztul!

Sulla:

(Dúdol.) Tram - tra - ta - tam... Gyönyörű a Boleró!

Mabus:

Harc kezdődik ezer évre
Győzött a szőke Fenevad
Nincs megoldás és nincs béke
MEGMARADT A FELADAT

Író:

Mért nem tudsz mást felmutatni
Mint a *másság* szövegét
Egy diktátort megbuktatni
Nem fog pénzes szakadék

Mabus:

Minden tette úgy morális
Immorális az egész
Nem áll össze ezer évig
Példának sok kicsi rész
Ne hagyd, hogy megtévesszenek:
A veszély honnan fenyeget!

Író:

(Dühödten Mabushoz.) Tud megoldást? Nem! Letett valamit az asztalra? Nem! Hol az elképzelése a jövőről? Sehol! Metafizika mögé bújik? Gyáva!

Férfi:

Felszállt a füst
Mint színezüst
Kitörtünk a
Falanszteri pipából!

Nő:

Nem kell elit,
Mert vásárra vitt!
Diktátor kell,
Diktátor a javából!

Judit:

Légy bátor
Diktátor!
Előre Likvidátor!
Csak így lesz
A népé
A köztársaság!

(Újabb földdarab hull a mélybe, vele a Filozófus és a Zenész. Mabus egyedül áll talpalatnyi helyen.)

Sulla:

Látja, Mabus, harmadszor nem engedem el! Irányítható emberekre van szükségem!

Mabus:

Azt hiszi, a hatalom csak akkor irányítható, ha egy kézben van?

Író:

(Végképp elveszíti a türelmét.) Igen, akkor! Hányszor figyelmeztettelek benneteket? Hányszor kell figyelmeztetni benneteket?

(A földrengés eléri a Mágust, és a szakadékba zuhan. Vele együtt minden, ami a Szanatórium oldalán még látható volt. A magnó hullásával együtt elhangzik a Boleró utolsó taktusa, már az is a szakadékból... Halálos csend.)

Író:

Nem ezt akartam.

Sulla:

(Nyugodtan.) Én igen! Ezt akartam! Most már megírhatja - barátom -

VAN MÉG REMÉNY.

F ü g g ö n y